

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.168/2010/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. június 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt A vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. január 19. napján kihirdetett 8.B.1455/2008/30. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a pártfogó felügyelet elrendelését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen - három nap gondolkodási időn belül - a védő jelentett be fellebbezést a cselekmény téves minősítése és a büntetés lényeges enyhítése érdekében. Perorvoslatát írásban részletesen indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során nem nyert bizonyítást az, hogy a vádlott szándéka életveszélyes sérülés okozására irányult, illetve tudata nem fogta át az életveszély bekövetkezésének a lehetőségét. A védelmi érvelés eredménye szerint a cselekmény jogi minősítése „legfeljebb eshetőleg szándékkal elkövetett súlyos testi sértés kísérlete lehet ...”.

A vádlott nem élt a jogorvoslati jogával, míg az ügyész tudomásul vette a megyei bíróság ítéletét.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a fellebbezést alaptalannak tartva, az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a megyei bíróság határozatát a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében nyilvános ülésen bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében rögzítetteket. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást.

Beszerezte a büntetőügy eldöntéséhez szükséges és releváns bizonyítékokat. A történeti tényállást a vádlott ténybeli beismerő vallomása, a kihallgatott tanúk nyilatkozata, valamint az aggálymentes igazságügyi orvos-, elmeorvos- és vadászati szakértők szakvéleményére alapította. A bizonyítékokat értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget téve számot adott.

Az igazságügyi elmeorvosszakértői véleményben írtakra figyelemmel - a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján - a tényállás csupán azzal pontosítandó, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésének idején tudatzavarban sem szenvedett.

E kiegészítéssel a tényállás - amelyet nem vitatott senki - megalapozott, így a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A vádlott bűnösségére levont következtetés helyes, és törvényes a terhére rótt testi épség elleni bűncselekmény jogi minősítése is. Az e körben a megyei bíróság által kifejtett jogi indokokkal a másodfokú bíróság teljes egészében egyetért. A vádlott kevesebb, mint 5 méterről a sértett felsőtestére irányzottan lőtte ki a nyílvesszőt, amely átütötte ... pólóját és a bal mellkasfélen - a szív vetületében - a IV-V. bordák magasságában 4 cm hosszú szúrcsatornával járó és a bordán végződő szúrt sérülést okozott. A bűncselekmény elkövetéséhez használt eszköz - az igazságügyi vadászszakértői vélemény alapján - 5 méter távolságról fatális eredménnyel járó sérülés okozására alkalmas.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra nem osztotta a védő enyhébb minősítés megállapítására irányuló jogi okfejtését.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete ugyanis akkor állapítható meg, ha az eset összes körülményeiből arra lehet következtetni, hogy a vádlott szándéka legalább eshetőlegesen életveszélyes sérülés okozására irányult. Ennek feltétele, hogy a cselekmény olyan eszközzel, intenzitással és módon valósuljon meg, amely a közönséges élettapasztalat szerint is a ténylegesen okozottnál súlyosabb sérüléshez vezet és az ilyen eredmény kizárólag az elkövetőn kívül álló okok miatt marad el. Jelen esetben - figyelemmel a szakértői vélemények megállapításaira - minden adott volt a ténylegesen létrejövő sérülésnél súlyosabb, akár életveszéllyel, esetlegesen halállal járó sérülés létrejöttéhez és ez csupán a véletlennek köszönhetően nem következett be.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása körében feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amit csupán azzal kell helyesbíteni, hogy az élet kioltására alkalmas eszköz helyett a különösen veszélyes eszközzel való elkövetésnek van súlyosító hatása.

A megyei bíróság által az enyhítő rendelkezés alkalmazásával a törvényi minimum alatt kiszabott, végrehajtásában hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés igazodik a feltárt bűnösségi körülményekhez, leginkább ahhoz, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt, valamint a vádlott személyében mutatkozó társadalomra veszélyesség fokához, ezért annak további enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Az ítélet tábla a vádlott életvitelében bekövetkező kedvező változásra figyelemmel nem látta szükségesnek a pártfogó felügyelet elrendelését, ezért e rendelkezést mellőzte, utalva arra, hogy az elsőfokú bíróság e tekintetben alkalmazott szóhasználata pontatlan, hiszen a vádlott nem a törvénynél fogva áll pártfogó felügyelet alatt, hanem az elsőfokú bíróság a személyi körülményeket mérlegelve jutott el oda, hogy elrendelte a vádlottal szemben ezt az intézkedést [Btk. 89. § (6) bekezdés].

Az eddig rögzítettekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

Debrecen, 2010. június 8.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 8.B.1455/2008/30. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2010. június 8.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -